Din cele mai vechi timpuri, se considera o rusine sa se reteze parul fetelor si al femeilor. Parul lung, impletit in cozi, era semnul bunului renume al fetelor si al femeilor. Fetele tinere purtau cozi impletite, lasate pe spate iar femeile maritate isi purtau parul impletit in cununa in jurul capului sau in forma de coc la ceafa.
Dintotdeauna, magii, vrajtorii si vrajitoarele au purtat parul lung, lasat sa cada pe umeri si pe spate. In Evul Mediu, cand o vrajitoare suferea o condamnare la arderea pe rug, mai intai i se reteza parul deoarece judecatorii erau convinsi ca parul lung le-ar fi dat puterea sa le salveze. Convingerea acelor vremuri era ca puterea celor ce se ocupau cu vrajile, venea din parul lor, fiind cu atat mai mare cu cat parul era mai lung si mai bogat. De regula, femeile banuite a fi vrajitoare, purtau parul despletit, lasat liber pe spate.
De fapt, nici tunsoarea condamnatilor nu avea ratiuni de igiena ci servea la recunoastere, limitandu-le totodata puterile, deoarece lungimea parului iti poate darui puteri neobisnuite, nu doar in sens pozitiv ci si negativ. Iar acest lucru depinde de structura spirituala a omului. De exemplu, un om rau, cu par lung, era capabil sa faca mai multe rele decat un om cu parul scurt. La fel si un om bun, daca structura lui spirituala este una buna, parul lung ii ofera posibilitatea de a face si mai mult bine. De aceea toti intelepti antichitatii era ilustratii cu pletele pe spate.
Fiecare parte a corpului, cat si fiecare organ, are strict determinate propriile functii, slujind supravietuirea omului si buna functionare a intregului corp. Fiecare element al corpului serveste o cauza stricta pentru existenta. Parul reprezinta prelungirea sistemului nervos si prin urmare, parul poate fi vazut ca nervi existenti la suprafata corpului; un fel de tentacule special dezvoltate, sau antene ce transmit o cantitate imensa de informatii din scoarta cerebrala din sistemul limbic in sistemul neocortic
Parul omenesc, incluzandu-l si pe cel de pe fata barbatilor, nu doar in mod direct alimenteaza corpul cu informatii ci si emana energii, energie electromagnetica emanata de catre creier in mediul inconjurator. Acest lucru a fost indubitabil demonstrat prin efectul Chirlian si efectul se vede clar atunci cand in fotografie omul are parul lung si imediat dupa ce parul acestuia a fost tuns. Aceste doua fotografii inainte de tunsoare si dupa au diferente energetice remarcabile. Atunci cand parul este tuns sau scurt, emisia si receptia semnalelor din mediul inconjurator este foarte mult

ingrunata si ca rezultat a acestui lucru apare neajutorarea, starea de slabiciune, negasirea solutiilor si a rezolvarilor a unor probleme aparent simple. Acest lucru este deja demonstrat prin experimente executate asupra indienilor, ce indata ce le-a fost taiat parul, nu au mai fost capabili de detectarea pericolelor existente in imediata lor apropiere. Tunsul parului contribuie dramatic la neconstientizarea in raport cu problemele mediului inconjurator intr-un ecosistem local.
Conculzie : Pentru a rezolva problemele existente in lumea noastra, in primul rand trebuie sa recunoastem ca cele mai multe inchipuiri de baza ale noastre despre realitate sunt false sau sa zicem gresite.
Putem spune ca, componenta de baza a rezolvarilor problemelor din viata noastra ne priveste pe noi in fiecare dimineata din oglinda. Istoria biblica a lui Samson si Dalila contine foarte multe intelesuri tainice pentru noi. Nu intamplator, parului i se spune „podoaba capilara”. Parul este un organ al perceptiei si al acumularii energiilor fine. Cu cat este mai lung parul omului, cu atat mai multa putere spirituala de la Preainalt primeste acel om; deoarece aceasta putere hraneste toate corpurile si invelisurile omului. In scrierile vedice se spune clar : „A-i tunde omului parul si a-i rade mustata si barba este totuna cum a ucide acel om.” Doar in conditii extrem de importante si necesare si doar pentru a dobandi anumite capacitati, omul putea sa isi indrepte toate energiile sale negative in par si sa il tunda, eliberandu-se in felul acesta de energiile care il opreau din evolutie. Anume in acest lucru consta sensul ritualul rasului in cap pentru calugari.
Slavii vechi tundeau parul copiilor numai cand acestia atingeau varsta de 7 ani si le ascundeau parul intre grinzile de lemn a caselor. Daca parul copilului este tuns pana la 1 an, se incetineste imediat dezvoltarea vorbirii. Un astfel de copil va incepe sa vorbeasca clar, mult mai tarziu. Daca parul la un copil este tuns pana la varsta de 7 ani, atunci acelui copil, parintii i-au incetinit dramatic dezvoltarea capacitatilor mentale. Femeia care insasi si-a tuns parul o numeau „Carna” dupa numele zeitei Carna, raspunzatoare pentru implinirea legii legaturilor cauzalitatii si efectelor. Adica, ea insasi arata lumii ca reprezinta cea pe care Carna a pedepsit-o. Carna reprezinta o zeitate slava, echivalentul Karmei in traditia hindusa. De aici cuvantul „carnagiu=pedepsire”.
Barbatii mireni, au inceput sa isi taie parul pana la umeri si sa il impleteasca, in sec XII-XV, in secolul XV-XVI au inceput sa apara coafuri barbatesti mult mai scurte, ca urmare a pierderii culturii vedice a

stramosilor. In acele vremuri, pe acestia ii numeau barbati scurti (minte scurta), deoarece au constat ca cei ce purtau parul scurt erau foarte buni la rezolvarea problemelor imediate, dar nu puteau vedea evolutia hotararilor si faptelor lor in viitor. Cei cu parul lung, erau mai lenti in luarea hotararilor imediate dar deciziile si faptele acestora aveau efect benefic atat in prezent cat si in viitor. Probabil nu intamplator, odata cu evolutia civilizatiei umane, odata cu dezvoltarea tehnologiilor, oamenii au fost nevoiti sa se specializeze in luarea hotararilor imediate si pe termen scurt si din acest motiv, civilizatia a contribuit la scurtarea parului.
Chiar si azi, d.p.d.v psihologic se stie ca o fata cu parul lung, mult mai greu va ajunge la o partida de sex dupa prima intalnire. Pe cand o fata cu parul scurt, va ajunge la sex mult mai repede. Acest lucru este firesc. Unei fete cu par lung ii trebuie mult mai mult timp sa se pregateasca pentru a iesi la intalnire. Acestei fete ii va fi necesar un timp mult mai lung pentru a-si spala parul, a-l usca, a-l pieptana, a-l aranja. In tot acest timp, ea poate sa isi imagineze cum va decurge intalnirea si isi va crea anumite scenarii in ceea ce priveste intalnirea din acea seara.
In prezent, oamenii care locuiesc in orase si care sunt implicati in activitati sociale, oameni care duc un mod de viata obisnuit dar ce incearca sa traiasca dupa legile stramosilor, trebuie sa inteleaga ca o atitudine corecta fata de propriul par, ca un garant al sanatatii fizice si energetice se determina printr-o gandire rationala si treaza, cat si de timp, loc si spatiu. Fanatismul incurca unei corecte alegeri a coafurii si a acoperamintelor capului, ceea ce de cele mai multe ori reprezinta o cauza a imbolnavirii oamenilor. Acoperamant – obiect ce are functia de a ocroti capul si parul de influentele nefavorabile ale naturii si influentelor energetice negative.
Pe capul omului se pozitioneaza cateva centre energetice extrem de importante. In frunte (chiar in locul unde incepe linia parului), centrul legaturilor cu energiile duhovnicesti, in crestet, centrul legaturii cu egregorul neamului si intre sprancene, centrul clarviziunii.
Parul este un organ al asimilarii si acumularii energiilor fine din mediul inconjurator si din Cosmos. De aici vine si denumirea slava veche a ”cositelor” = cosme – cosmos – cooperare (impreuna cu cosmosului operam) – coordonare (ordine in conformitate cu Cosmosul) – coabitare (viata sincronizata cu Cosmosul). De exemplu, pana la venirea crestinismului in Rusia, slavii de acolo traiau intr-o uniune cu natura

utilizandu-i fortele datatoare de viata pentru propria lor viata si activitate. Atat la ei cat si la noi, din cele mai vechi timpuri oamenii foloseau diverse coronite, deseori facute din flori , fara ca ca acestea sa acopere fontanela. Pe timp de iarna, parul proteja capul de supraracire. Odata cu dezvoltarea, nu obligatoriu si evolutia civilizatiei, au inceput sa se schimbe si acoperamintele stramosilor nostrii. Bentitele si coronitele fetelor, treptat au inceput sa se modifice, acoperind treptat capul pana la sprancene si coborand din ce in ce mai mult in jos si astfel au aparut salurile, basmalele, palariile sau coifurile. Astfel, treptat, pierzandu-se sensul adevarat al impodobirii capului, femeile au ajuns sa poarte diferite basmale cusute cu pietre pretioase si cusute in aur, care uneori cantareau pana la 12 kg. In partile de nord ale Rusiei, sensul profund al acoperamantului capului, s-a pastrat mult mai mult timp in conformitate cu obiceiurile stramosilor. In acele zone, femeile, foarte mult timp, nu au acceptat regulile crestine de acoperire a capului, nedorind astfel a se ecrana pe sine de stralucirea regelui soarelui lor, Iarila.
Abia in secolul XVI a intrat in obisnuinta si a devenit o rutina zilnica, un obicei, in urma caruia, femeile maritate trebuiau sa aiba capul acoperit cu basma.In aceeasi perioada de timp, biserica crestina a inceput un adevarat razboi pentru distrugerea tot felul de simboluri a belsugului si uniunii a doua inceputuri, ying si yang, cat si pedepsirea celor care le purtau. Crestinii le explicau acestora ca acoperamantul pe capul femeii reprezinta semnul suprematiei barbatului asupra femeii. In realitate, femeia slava, niciodata nu a devenit sclava barbatului sau. Ea mereu a ramas prietena draga si sotie credincioasa a barbatului. Atingerea barbatului de parul sotiei sale, era un semn profund al increderii reciproce, al gingasiei si al schimbului energetic. In casa, fiecare femeie slava, in ciuda tuturor interdictiilor religioase, continua sa umble cu parul neacoperit si despletit pentru sotul ei. Atunci cand ieseau in lume, femeile maritate isi ascundeau parul sub batic, sub caciula de blana, pentru a-si proteja parul si energia acestuia de influentele negative exterioare.
O cosita lunga, impletita din trei, coborata de-a lungul coloanei vertebrale, unde se raspandesc o gramada de canale energetice, reprezenta si indeplinea functia de protectie si de uniune a celor trei lumi : Navi, Iavi si Pravi. Pentru amplificarea fortei de aparare a cositei, intre suvitele de par se adauga o bentita colorata pe care si astazi tigancile le folosesc si foarte des isi infrumusetau terminatiile cositelor

cu diferite elemente : flori, pamblici, iarba etc. Pana si in prezent s-a pastrat traditia, ca la sarbatorile de Boboteaza, femeile din Rusia Siberiana, apar la aceasta sarbatoare cu parul despletit, dar si cu bentite si coronite de flori asezate in jurul capului, deoarece intre ai lor, prieteni si rude, acestea nu simt necesitatea de a se proteja de cineva. Vopsirea parului intr-o oarecare alta culoare, in mod brutal ii incurca organismului de a emite si de a receptiona spectrul necesar lui de bioenergii. Un astfel de par vopsit, organismul incearca sa il elimine, sa il respinga, incercand sa creasca un altul nou, ca pe niste antene nedeteriorate.
Podoaba capilara nu ne este data doar pentru frumusete. Parul reprezinta un fel de antene naturale a organismului nostru care atrag energia vitala in spatiul corpului. Parul nostru este purtatorul legaturii noastre cu lumile superioare si subtile si este un fel de inmagazinator al fortelor mistice si magice. Candva, in Rusia, dar si la noi, simbolul frumusetii feminine era considerata o coada cu grosimea incheieturii mainii purtatoarei acesteia. Despre cosite si importanta parului, mai ales la o femeie, putem vorbi la nesfarsit. In triburile dacice si tracice, parul nu se taia. Acest obicei s-a pastrat pana si astazi in manastirile contemporane, chiar si referitor la barbati. Parul este si indeplineste functia unor antene subtiri ce receptioneaza informatia cosmica. Din acest motiv, inca din antichitate, oamenii se fereau sa lase la putere omul chel. De exemplu, in Rusia a ajuns la putere un chel : Lenin. Stim cu totii ce a infaptuit. Apoi dupa 70 de ani ajunge la putere Gorbaciov. Iar stim cu totii ce a infaptuit. Cezar cand a inceput sa cheleasca si isi dorea puterea in continuare a fost ucis de Brutus.
Fetele tinere, inca din copilarie, isi impleteau parul intr-o singura coada iar aceasta era impletita din trei suvite. Cand fata se marita, coada ei de fata se despletea si in locul acesteia impleteau o alta facuta din doua cosite, deoarece din momentul casatoriei, femeia trebuia sa receptioneze prin par, energiile universale vitale, nu doar pentru sine ci si pentru viitorul copil. In Rusia veche, a descoperi capul femeii era considerat una dintre cele mai mari jigniri si se considera o batjocora la adresa acelei femei.
Parul ca si conductor – parul, are nu numai diferite culori ci si constructie diferita : gros, subtire, drept, carliontat, ondulat. Insasi firul de par are diferite forme ce difera de la om la om : rotund, patrat, triunghiular, plat. Parul ne arata legatura multilaterala a omului cu cerurile si ne vorbeste despre un diapazon larg de unde pe care le poate receptiona.

Parul rigid si gros il detine omul simplu si detine un spectru constant de unde. Se stie ca oamenii cu firul de par subtire se ratacesc mai usor si mai des decat cei cu firul gros. Cei ce au parul subtire, pot fi mai usor pacaliti si abatuti de pe calea lor. In schimb, acestia, cel mai usor se refac dupa orice incercari ale vietii, boli, despartiri. Parul carliontat detine un mare potential de bruiaj, turbulente si ca rezultat, detinatorii acestui par se diferentiaza printr-o emotionalitate crescuta si spontaneitate. In schimb, oamenii cu parul carliontat, foarte greu devin fanatici in oarecare domeniu in comparatie cu cei cu par drept.
Inainte se considera, iar ulterior stiinta a demonstrat, ca daca parul carliontat al omului incepe sa se indrepte, atunci acesta, in mod sigur, sau in cel mai bun caz, a ajuns pe un drum mult mai drept al vietii lui. Atunci cand parul incarunteste isi schimba si structura. S-a observat ca atata timp cat omul nu incarunteste, acesta isi traieste propria lui viata. Dar imediat ce incep sa apara firele albe, inseamna ca omul intra in rezonanta cu ceilalti oameni. Adica nu isi traieste doar propria lui viata ci fiind in permanenta rezonanta cu ceilalti, traieste atat viata lui cat si viata celorlalti cu care rezoneaza. Un astfel de om se afla intr-o retea informationala.
Puterea sta in lungimea parului. In simbolistica mistica hindusa, parul era vazut ca si firul din panza de paianjen. Un fel de „linii de forta” a Universului care patrund prin „parul lui Shiva si ii da omului puterea unui zeu”. Zeii antici, evanghelistii si apostolii, erau pictati ca avand parul lung ceea ce arata spre stabilitatea fizica si tarialor spirituala. In trecut, se considera ca anume in par salasluieste sufletul. Iar daca acesta este taiat, omul este lipsit de forta fizica si psihica. Nu trebuie aici sa mai repetam inca o data sau in amanunt povestea biblica a lui Samson. Dar trebuie sa spun, inca o data, ca aceasta poveste este foarte graitoare si avem multe de invatat din ea. Cititi-o inca o data cu mai multa atentie, anume din acest unghi de vedere. Stiind toate cele scrise pana acum, povestea lui Samson vi se va deschide acum din cu totul alta perspectiva. Atunci cand lui Samson din nou i-a crescut parul, puterea s-a intors la el si a reusit sa distruga cladirea in care se aflau dusmanii.
A-ti taia parul inseamna a-ti schimba viata. Si acest lucru foarte bine il stiau in antichitate. Chiar si astazi, la orice salon de coafura, daca vezi o femeie care vine si isi taie parul, modificand brusc si uneori brutal propria coafura, sa stiti ca acea femeie se afla in pragul unor mari schimbari (fie ca i-a aparut un amant, fie ca a divortat, fie ca se afla pe

punctul de a se indragosti de cineva). Foarte putine femei din senin isi taie parul si trec de la o tunsoare lunga la una scurta, fara a exista un motiv emotional. De buna voie si chiar intr-o stare de bucurie, isi taiau parul numai acei oameni care se aflau intr-o stare de extaz spiritual sau tulburare psihologica, urmand indicatiile vechiului testament, care spunea ca atunci cand te aflii in tristete „desparte-te de parul tau si arunca in el tot raul”.
Daca parul este izvorul fortelor noastre cosmice, inseamna ca tot ce se intampla cu el, schimba cursul unui rau nevazut al vietii noastre care ne spala pe noi cu valurile sale bioenergetice. Astfel, orice actiune asupra parului nostru poate influenta intr-o directie sau alta nu numai imaginea noastra exterioara ci chiar viata noastra.
Probabil, anume de aceasta cunoastere si atitudine de acumularea energiilor vitale in par, este legata si cutuma care spune ca in nici intr-un caz sa nu tai parul femeii gravide.
Copilului, pana la varsta de 1 an nu se recomanda pieptanarea, exclus fiind taierea parului.
Copiilor pana la varsta de 12 ani nu le taiau nici macar varfurile, pentru a nu le scurta mintea care cunoaste viata, legea neamului si a Universului, pentru ca nu cumva sa ii lipseasca pe acestia de forta vitala daruita de natura ca o forta de protectie.
Taierea varfurilor, de lungimea unei unghii a degetului mare a adolescentului se facea doar dupa 16 ani si acest lucru se facea doar pentru ca parul sa creasca mai repede si nu din alte motive.
Trebuie sa remarc ca aceasta operatiune de taiere a varfurilor de lungimea unei unghii se facea doar in zielele de luna noua.
Pieptanarea parului reprezinta un fel de ritual sfant, in timpul caruia te puteai atinge de curentii cosmici si puteai simti in sensul direct al acestui cuvant forta vitala descendenta din ceruri. Pieptanarea, in trecut, se facea doar cu ajutorul pieptenului, iar acesta trebuia sa fie facut dintr-un metal pretios sau din lemn, lemnul unui copac taiat intr-o anumita perioada a anului si a lunii. Doar dintr-un astfel de copac se facea pieptenele si niciodata din altul.
Copiilor mici, parul le era pieptanat de catre parinti si de nimeni altcineva. Abia mai tarziu era permis sa se pieptene singuri.
A te lasa pieptanata de altcineva era un act de mare incredere iar acesta putea fi doar un om iubit. O femeie, putea sa ii permita doar alesului sau sotului sa o pieptene. Oricare alt barbat nu putea sa se apropie de acest

ritual.
Pentru ce are nevoie omul de par?
In masinaria sociala, ca intr-o masina de spalat, foarte putini sunt cei care si-au pus intrebarea : „La ce ii serveste omului, parul?”. Trebuie sa va spun ca parul nu ne este dat noua numai pentru frumusete.
Podoaba capilara indeplineste cateva functii foarte importante pentru om.
1. In primul rand, parul este un cumul de antene care asimileaza energia cosmica si cea din mediul inconjurator.
2. Parul indeplineste functia de acumulare. Parul este un acumulator. Adica, acumuleaza energia, forta proprie omului. Omul cu parul lung, are intotdeauna o intuitie mai buna. Femeia cu parul lung, in perioada de graviditate nu are toxicoza gravidica.
3. Parul intareste memoria omului.
Imi aduc aminte istoria unei prietene. Aceasta nu era stralucita la invatatura, era sportiva si avea o coada pana la brau. Pe la sfarsitul anului scolar, a impins-o „cel rau” sa isi taie parul, exact cu doua saptamani inainte de examene si si-a facut o coafura moderna in viziunea ei. Ce credeti ca s-a intamplat? A cazut examenele. Si nu doar unul. Imi aduc aminte cum imi spunea, ca pur si simplu nu reusea sa isi aminteasca nimic din ceea ce acum doua saptamani stia ca la carte. Ea, odata cu taierea parului, si-a scurtat si memoria. Anume din acest motiv, in trecut, in cultura dacica, le taiau parul oamenilor care au trecut printr-un mare necaz si au fost marcati profund. Tocmai pentru a uita mai repede.
Din acelas motiv, astazi, in nici intr-un caz nu este bine sa scurtam parul copiilor mici. Mai nou, exista o astfel de credinta, ca nou nascutul trebuie obligatoriu tuns 0, pana cand acesta implineste 1 an de zile, pentru indesirea parului. In legatura cu aceasta va pot spune ca este o prostie abominabila. Copilul in aceasta perioada, foarte activ cunoaste lumea, invata in fiecare secunda a vietii lui, iar parintii vin si odata cu parul ii reteaza si memoria acestuia. Copilul va creste, se va dezvolta fizic, dar nu va mai avea la baza acele amintiri profunde ale primelor lui zile si luni de viata. Si aici nu vorbesc despre memoria de lunga durata ci de memoria fizica a corpului, de abilitatile si capacitatile ce mai tarziu corpul le dezvolta pe baza acestor informatii. In momentul in care copilului i s-a taiat parul, e ca si cum acesta incepe sa invete din nou si imediat apare o oarecare incetinire a dezvoltarii copilului.
De ce credeti ca fetitle de regula se dezvolta mai repede decat baietii?

Va spun eu. Pentru ca de regula, fetitelor nu li se taie parul atat de des din copilarie si pana in adolescenta. Este demonstrat stiintific, desi aceasta nu este o informatie de larg consum, faptul ca acelor copii carora nu li s-a tuns parul se dezvolta mult mai rapid atat fizic, mental cat si emotional.

Unul dintre sfaturile stravechi spunea : „Nu taia parul alb, nici brunet, nici saten, nici carunt, deoarce intelepciunea Domnului nu o veti atinge iar sanatatea si puterea o veti pierde.” Toti stim deja ca in trecut oameni nu isi taiau parul. Femeia cu parul scurtat, era considerata batjocorita, blamata, injosita, pedepsita. Si acest lucru se intalneste la toate popoarele. Nici macar barbatii nu isi tundeau cu atata usurinta parul. La unele popoare, era acceptata scurtarea parului la barbati dar trebuie sa remarc ca si dupa scurtare, parul era inca foarte lung. Parul, in nici intr-un caz nu trebuie vopsit, daca ne raportam la acest lucru in mod profund si serios. Toti am studiat fizica in scoala. Culoarea obiecteleor din mediul inconjurator apare in principal in urma asimilarii undelor electromagnetice de o anumita lungime, adica culoarea. Un obiect rosu ne apare noua ca fiind rosu, pentru ca el, asimileaza toate celelalte culori, adica unde electromagnetice si reflecta doar culoarea rosie. Atunci cand spunem : „Aceasta cana este rosie”, in realitate noi avem in vedere ca structura moleculara a suprafetei acestei cani inghite toate celelalte unde electromagnetice si reflecta doar unda corespunzatoare spectrului electromagnetic al culorii rosii.
Deci iata! Parul tau, are o anumita culoare. Din cate stim, nu exista culori exacte ale parului. Parul natural are tot felul de nuante, iar acest spectru este foarte larg si complicat. Reiesind din cele spuse mai sus, parul ca si orice alt obiect din mediul inconjurator, asimileaza anumiti curenti energetici, cu o anumita frecventa electromagnetica din spectrul culorii pe care il are parul si asimileaza numai acea energie de care are nevoie organismul tau, individual.
Ce se intampla cand iti vopsesti parul?
Dupa ce iti vopsesti parul, organismul tau incepe sa asimileze prin par, o energie straina lui, de o alta lungime de unda si frecventa. Care va fi rezultatul? Corect, boala, distorsiuni psihoenergetice si chiar emotionale. Intreaga personalitate se poate modifica odata cu vopsirea parului. In psihologie se cunosc nenumarate cazuri, cand viata omului a luat cu totul alta turnura, diferita si complicata pentru acea personalitate, si toate

astea in urma unei aparent banale vopsiri a parului.
Pentru unii, viata a devenit de-a dreptul insuportabila. In viata altora au inceput sa apara evenimente si situatii de care pana atunci niciodata nu au avut parte. Astfel, dragi femei, trebuie sa va puna pe ganduri, si sa va ganditi de 100 de ori inainte de a va vopsi o data. Chiar daca printre firele de par au inceput sa apara fire de par alb, gandeste-te bine! Chiar atat de urate sunt acele fire albe? Si chiar atat de mult iti strica infatisarea?
Printre altele, trebuie sa va spun ca frantuzoaicele, care sunt considerate drept un ideal al stilului si al bunului gust, niciodata nu isi vopseau firele albe.
Stiti oare ca lungimea medie a parului unei femei este pana la fese? Stiti oare ca lungimea normala capabila sa aprovizioneze femeia cu rezerva de energie necesara este un par pana la genunchi?
Femeia cu parul lung, detine o energetica atat de puternica, incat este capabila sa creeze un cerc de protectie pentru barbatul iubit, prin care il poate proteja cu ajutorul energeticii proprii de aproape orice necaz.
Printre altele, trebuie sa stiti ca barbatul primeste protectie de la femeie, tocmai atunci cand ii piaptana parul. Dacii si tracii aveau o astfel de traditie. A-si despleti parul, femeia putea numai acasa, in fata celor dragi ei sau in natura si facea acest lucru, pentru ca intelegea si cunostea, ca parul despletit, asimileaza in el energiile negative si in acelas timp si gandurile pohticioase ale barbatilor.
Imaginati-va o fetita care toata copilaria a avut o tunsoare scurta. Toti din jurul ei, inclusiv parintii, raman uimiti, ca o data cu cresterea aceasta se arunca cu capul inainte in tot felul de relatii, curvasareala si in sex. Acum imaginati-va cata energie negativa, aceasta fata a asimilat in viata ei de pana la adolescenta si imediat veti intelege ca nu aveti de ce va mira.
Fetitelor mici le lasau coada sa cada pe spate, de-a lungul coloanei vertebrale, astfel incat, fortele luminoase ale Universului, prin par, trec de-alungul coloanei vertebrale si umple corpul, sufletul si spiritul fetei cu o energie vitala aparte, pregatind-o pe aceasta de misiunea sfanta a unei viitoare mame.
Femeia maritata, avea doua cosite, pentru a putea dobandi energie cat pentru sine cat si pentru viitorul copil.
Cositele erau stranse in coc sau in jurul capului pentru a nu le incurca la munca.

Barbatii acordau o atentie chiar mai importanta parului decat femeile. Barba reprezenta un simbol al maturitatii, barbatiei si independentei. Barba nu era doar un atribut al barbatiei, ci si o confirmare simbolica a apartenentei la robii lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, cel ce purta barba, arata prin asta si afirma ca este un urmas al zeilor antici ceresti.
La poparele slave si ariene, pana si astazi s-a pastrat afirmatia : „Zeii nostrii, in esenta sunt tatii nostrii, iar noi, copiii lor. Si vom fi destoinici cuvantului zeilor nostrii si vom infaptui lucruri placute, o multime, pentru a slavi neamul nostru de trei ori mai mult decat stramosii nostrii. ”
Taierea barbii cu forta, in timpurile indepartate, era considerate una dintre cele mai mari nelegiuiri, sora cu crima, impotriva nu doar a acelui om, ci a intregului neam si era considerata o jicnire a zeilor ceresti ce protejau acel neam. Pe atunci, a aduce o ofensa zeilor ceresti era o fapta atat de blamabila, incat nu se ierta nimanui iar din acest motiv se puteau declansa si chiar s-au declansat, nu putine razboaie. Pentru ca un razboi sa apara, era suficient sa dai foc barbii consulului sau ambasadorului altui neam, ca umilire si jignire.
Barbatii maturi, fara barba, in trecut erau numiti barbati cu chip de femeie si cu acestia, nu se semnau contracte militare sau comerciale deoarece se considera ca cei barbieriti duc un mod de viata feminin (in cuvinte moderne, acestia erau considerati barbati cu alta orientare sexuala decat cea naturala). Acest lucru este remarcat de o multime de surse istorice, care povestesc, ca pana la reforma lui Petru I, cand acesta a decretat ca barbile mojicilor sa fie date jos si sa poarte „fuste nemtesti”. In acele vremuri, fara de barba erau majoritatea barbatilor europeni cu orientari sexuale netraditionale care il inconjurau pe Petru I. Parte din acesti barbieriti, cu chip de femeie, au fost adusi in Rusia de catre insusi Petru I din Olanda. Populatia Rusiei de atunci, a intampinat cu mare revolta acel ucaz de a da barbile jos. Dar pentru ca Petru cel Mare era mare si la propriu si la figurat, a reusit in ani, sa impuna noua moda pe care a asimilat-o el in Olanda si Germania.
Stramosii nostrii nu isi spalau parul cu samponuri care de care mai sofisticate. Isi spalau parul o data pe saptamana, dar cu toate acestea, parul lor era des si sanatos. Nu se rupea si nu cadea.
Dupa cum am spus, la fetite si baieti, dupa varsta de 16 ani, varfurile se scurtau cu lungimea unei unghii. Asta inseamna, cam 1,5 cm. Acest lucru se facea numai cand luna era in crestere. Parul taiat nu se arunca pe unde apucau, cum facem noi astazi ci se strangea intr-o punga, iar cand

se aduna mai mult, la luna descrescatoare, parul se ardea in cadrul unui ritual ce necesita o anumita prezenta si stare emotionala si de spirit. O alta modalitate era de a arunca parul taiat intr-o apa curgatoare, cand luna era in descrestere si tot in cadrul unui ritual. „Asa cum firele de par plutesc (sau ard), asa sa se indeparteze de mine (sau sa arda) toate relele si energiile negative ce plutesc in jurul meu.” Acesta este un exemplu de descantec pe care il utilizau in cadrul ritualului cu elemente de magie simpatica.
Printre altele, trebuie sa va spun, ca restul parului de pe corpul uman, indeplineste aceleasi functii ca si parul de pe cap. De aceea, femeile de azi, epilandu-se, se lipsesc pe ele, de un surplus de curent si energii care le alimenteaza corpul prin ceacrele de jos. Din acest motiv, organismul simte o insuficienta energetica si parul incepe a creste mult mai negru si mult mai gros in acea zona, deoarece organismul tinde sa completeze insuficienta energetica.

In Europa, primul care a organizat tunderea parului, a fost imparatul roman Nero, care a ordonat tunderea la 0 a tuturor legiunilor straine. Atunci cand consulul care comanda legiunea straina l-a intrebat pe Nero de ce este nevoie de aceasta masura, acesta a raspuns : „Eu nu vreau ca acestia sa gandeasca. Pentru mine este suficient ca legionarii sa implineasca ordinele si comenzile mele. ”
In Rusia, tunderea parului a inceput sa fie practicata odata cu apartitia crestinismului. Acest proces a fost incheiat la inceputul secolului XVIII, odata cu ucazul lui Petru I de a da jos barbile. Lui Petru I nu ii crestea barba si era foarte complexat din aceasta cauza. Astfel, acesta a gasit o solutie – toti restul sa isi dea barbile jos-.
V-ati gandit vreodata de ce crestinii ii obligau pe rusi sa isi taie barba insa in acelas timp preotii crestini isi pastrau barba cat mai lunga? Va spun eu. Din acelas motiv si din aceeasi gandire si cunoasterea ca a imparatului roman Nero.

Probablil, fiecare dintre noi, macar o data in viata a avut dorinta greu de stapanit de a-si tunde parul. Viata decurge cumva, omul umbla prin tot felul de locuri, face tot felul de lucruri si viata parca curge in ritmul sau normal. Doar ca tot timpul simti o oarecare greutate care te apasa. Ai vrea sa arunci aceasta greutate, dar nu poti. O simpla vizita la coafor si problema este rezolvata. Dupa care simti, ca parca te-ai eliberat de

cateva kg. Omul taindu-si parul, taie si din memoria sa energetica. Anume de acest lucru, este legat ritualul tunderii parului la calugarul novice. Daca un om a hotarat sa termine cu viata mireana si sa devina calugar, acesta trebuie ajutat. Si deoarece parul pastreaza o cantitate imensa de energie si informatie, calugarul este tuns 0, pentru a uita de viata lumeasca si pentru a incepe o viata noua. Odata cu cresterea parului, acesta va acumula si va pastra noi energii si informatii legate de viata duhovniceasca.
La ucrainieni, in trecutul indepartat, copilul la varsta de 9 ani, era tuns periuta, lasandu-i-se doar o codita in varful capului. Exact in aceeasi zi, copilul era urcat pe un cal adevarat si i se dadea in mana o arma adevarata. Acest lucru se facea pentru a trece copilul in sfera luptatorilor.
Stramosii nostrii cunosteau faptul ca parul poate aduna in interiorul sau cantitati imense de energii. Exista legende care spun ca acei baietei, odata cu cresterea, codita lor ajungea pana la mijloc si ca pe timp de lupta, aceasta se transforma intr-o adevarata arma iar lovitura primita de aceasta, se asemana cu lovitura unui obiect metalic.
In trecuturile indepartate, un viking condamnat la moarte, roaga pe cineva sa ii tina parul strans in coada, astfel incat de ea sa nu se atinga toporul si sa nu o stropeasca cu sange. Omul de langa calau, infaptuieste acest lucru iar spectatorii vad in asta ceva firesc. Atat de mult respect aveau ei fata de par.
Oamenii, deloc intamplator, chiar si astazi se tem de tot felul de magii legate de par. In ezoterism, este foarte bine cunoscut faptul, ca fiecare fir de par, il reprezinta pe om in intregime. Si orice influenta asupra acelui fir de par, se rasfrange asupra omului.
Vrajitorii australieni, de exemplu, legau cu firul de par un anumit animal, iar apoi, aruncau acel animal, in curtea dusmanului. Astfel, jertfa practic, nu avea sanse de a supravietui. In unele tari ale Europei de Est, pana si astazi, oamenii urmaresc cu atentie, ca nu cumva parul lor sa nimereasca in balegar. Se considera ca daca acest lucru se intampla, atunci migrena pentru un timp indelungat este inevitabila. Si la noi, in traditiile cele mai vechi, dar si pana in prezent, oamenii stiu tot felul de magii populare, primitive dar eficiente, in care se folosesc firele de par ale omului.
Din punct de vedere stiintific, parul omenesc, reprezinta o matrita in care se pastreaza memoria despre om. Anume din par, se fac analizele de

ADN care pot spune foarte multe lucruri interesante despre cine a fost omul care a murit cu multe secole in urma : ce a mancat, de ce boli suferea, la ce varsta a murit. Astfel, oamenii de stiinta americani si rusi, pornind de la un simplu fir de par, descoperit undeva in Alaska, au putut afla cu ce s-a hranit eschimosul, corpul caruia a fost prins in gheata mai mult de 400 de ani.
De aici concluzia ca trebuie sa avem foarte multa atentie si grija fata de parul nostru si nu numai fata de cel ce e in cap dar si fata de cel care ramane pe perie.
Bioenergeticienii rusi, recomanda pentru oamenii moderni, ca dupa pieptanare, sa isi stranga tot parul ramas pe perie si sa il arunce in apa, care, dupa parerea lor este un foarte puternic stergator de informatii a oricarui obiect incarcat informational. Daca nu aveti incredere in bioenergetica ca stiinta, trebuie sa va anunt ca in cazul de fata, asta nu schimba lucrurile cu nimic.
A lasa parul tau prin apartament, pe oriunde, in primul rand nu este igienic si nu este frumos.
Odata, sotul unei femei, a inselat-o cu o alta, chiar la ei acasa. Cu o blonda naturala. Sotia lui era bruneta. La intoarcerea sotiei acasa, aceasta a descoperit cateva fire de par blond si probabil si-a dat seama de intamplare, dar nu a zis nimic. A adunat acele cateva fire de par blonde si lungi si a folosit legea simpatiei ca magie. Adica a facut cateva lucruri cu acele fire de par. Intamplator sau nu, la 4 luni dupa acest lucru, blonda a murit din cauze inexplicabile medical. Credeti-ma ca ceea ce am scris in frazele de mai sus, este ceva extrem de serios.
Este adevarat ca foarte putini oameni, astazi mai cunosc ce si cum se poate face in directia magiei. Multi nici macar nu mai cred in magie. Insa daca nu crezi in magie asta nu va salveaza de la efectele acesteia. In radiatia atomica poti sa nu crezi dar pe radiatie asta nu o intereseaza, te omoara oricum.
Nici in anumite gaze poti sa nu crezi, dar efectul lor nu tine cont de asta si odata patruns in plamani si apoi in sange, isi produce inevitabil efectele.
O problema destul de intalnita in ziua de astazi, o noua moda in randul femeilor, sunt extensiile de par. Femeia merge la salon si pe banii ei, nu putini, cere sa i se puna anumite extensii. Ceea ce ele nu stiu, este ca parul folosit pentru creearea acestor exensii poate fi natural sau artificial. Daca parul este artificial, atunci este demonstrat stiintific, ca

in momentul cand apropiem orice obiect nenatural de cap, aura omului se modifica brusc si nu in sensul pozitiv. Omul devine vulnerabil. La fel se intampla cand apropiem de capul nostru chiar si telefonul. Cand insa, apropiem un obiect natural cum ar fi o pana sau o bucata de lemn, aura omului se modifica la fel de brusc, dar in sens pozitiv. Extensiile de par artificiale le purtam zilnic, saptamani si chiar luni la rand si in toata aceasta perioada, omul sufera modificari energetice drastice si omul devine vulnerabil.
Multe femei au constatat pe pielea lor acele schimbari care au aparut. Celelalte nu au constatat doar pentru ca nu au fost atente la ce li se intampla. Sau daca au observat au dat vina pe alti factori.
Daca extensiile sunt facute din par natural, atunci aici apare o alta problema. V-ati intrebat vreodata de unde provine acel par? Va spun eu. Parul natural folosit pentru extensii sau peruci, provine de la femeile din tarile sarace care au semnat contract cu diferite firme in aceasta directie. Parte din parul pentru extensii provine chiar si de la morga. In momentul in care iti faci extensii cu par natural si sa zicem ca acel par provine de la o femeie saraca si chinuita dintr-o oarecare tara, poate chiar inclusiv si Romania, toata informatia acumulata in acele fire de par cat si energia acelei femei, acum va intra in sistemul tau informational. Apoi te miri de ce viata capata o alta turnura. De ce incep sa se intample tot felul de ghinioane si neplaceri. Daca parul pentru extensii provine de la un cadavru din morga, atunci lucrurile se agraveaza si mai mult. Sa zicem ca parul provine de la o femeie care s-a sinucis. Acum tu porti extensiile cu parul ei si nu stii de ce, cazi in tot felul de stari depresive, angoase, suparari si tot mai des iti vine prin minte ideea de sinucidere. Despre extensii am putea vorbi inca pe 4 pagini, aducand tot felul de exemple si intamplari reale. Dar ma voi opri aici, presupunand ca este suficient pentru a intelege, ca parul, podoaba capilara, reprezinta ceva mult mai mult decat ne-am imaginat vreodata.
Trebuie sa mai stiti, ca femeile care isi iubesc propriul lor par, il mangaie, il piaptana si vorbesc cu el in sens admirativ, nu le cade parul. Daca nu te iubesti pe tine, daca nu iti iubesti propriul tau par, acesta va contiuna sa cada, indiferent de ce sampoane profesioniste vei folosi.

Anatol Basarab